

סבתא הוקינו



ג'ובי גרואל

דני הציע שיקח בעצמו מטאטא
ויטאטא את הרצפה, אך היא אמרה
לו לקרב את השרפ reefs לתנור, כי
היא רוצה לספר לו סיפור פיות
נהדר.



היא כבר התחליה בסיפור, כאשר
נשמעה דפיקה בדלת ולחדר נכנס
גמד קטן. שניתם, סבתא הוקינס
ודני הופתעו מאוד כשראו גמד חי,

יום אחד הלך דני לבקר את סבתא
הוקינס. סבתה גרה לבדה, בבית
קטן ואנשים מעטים ביקרו אותה.
היא הייתה עניה מאד.

דני אהב ללכט לסתה כי היו לה
תמיד עוגיות טעימות בשביולו והיא
סיפרה לו גם סיפורים פיות היפנים
bijuter. لكن הוא בילה אצלה ברצון.

באוטו הימים סבתה הוקינס לא
הרגישה טוב ואפילו לא יכולה לעמוד
מהכרסה כדי לקבל את פניו ליד
הדלת. אך קולה היה נעים וחיויר
זהה על פניה היה כמו תמיד.

"נדמה לי שאני מזדקנת" אמרה
סבתא הוקינס "אני יודעת מה
קורה לי. כבר שבועות לא נקיתי
את הבית."

המטאטה והסבון חזרו כולם
למקומותיהם. גילי ניר טפטים יצא
ופרסו את עצם על הרצפה. דני
וסבתא הביטו בפיות פעורים כאשר
זוג מספריים נכנס לחדר, חתר את
הנייר למידה ואחריו באו גם מכחול
ודבק.

המכחול טבל בתוך כלי הדבק ומרח
את גב הניר, ואז הניר החליק
בעצמו על הקירות, הכל למקומו
הנכון, כאילו עשה זאת בעל מלאכה
 ממש.

וכשהכל היה גמור הגמד נפנף בידו אל
סבתא הוקינו ודני ראה פתאום שהוא
עכשו ילדה, בדיק בಗילו. הייתה לה
שמלה יפה ומצנפת על ראשה והיא
הביתה סביב בהשתטחות, אך עכשו,
כשראתה את הגמד, רצה אליו וחיבקה

אמיתי, אבל הוא ניגש אליהם ישר
לשם איפה שיישבו ליד האח.
"שמעתי שקשה לך לעשות את
עבדות הבית" אמר הגמד "לכן
חושתי שכדי לבוא ולעזר".
הוא הוציא מש羅קית קטנה מכיסו
ושرك בה. באותורגע המטאטה
רישן יצא מאחוריו הדלת והתחיל
לטאטא. הדלי יצא אל הבאר, מילא
את עצמו במים ובא עם מברשת
וISON. בא במעט גם סמרטוט
והתחיל לנוקות את כל הרהיטים.
כשהmetaطا טאטא את הרצפה,
הمبرשת טבלה במים עם סבון
והתחילה לשפשף את הרצפה
והקירות.

כשל הבית היה כבר נקי, הגמד
שרק שוב, והمبرשת, הדלי,

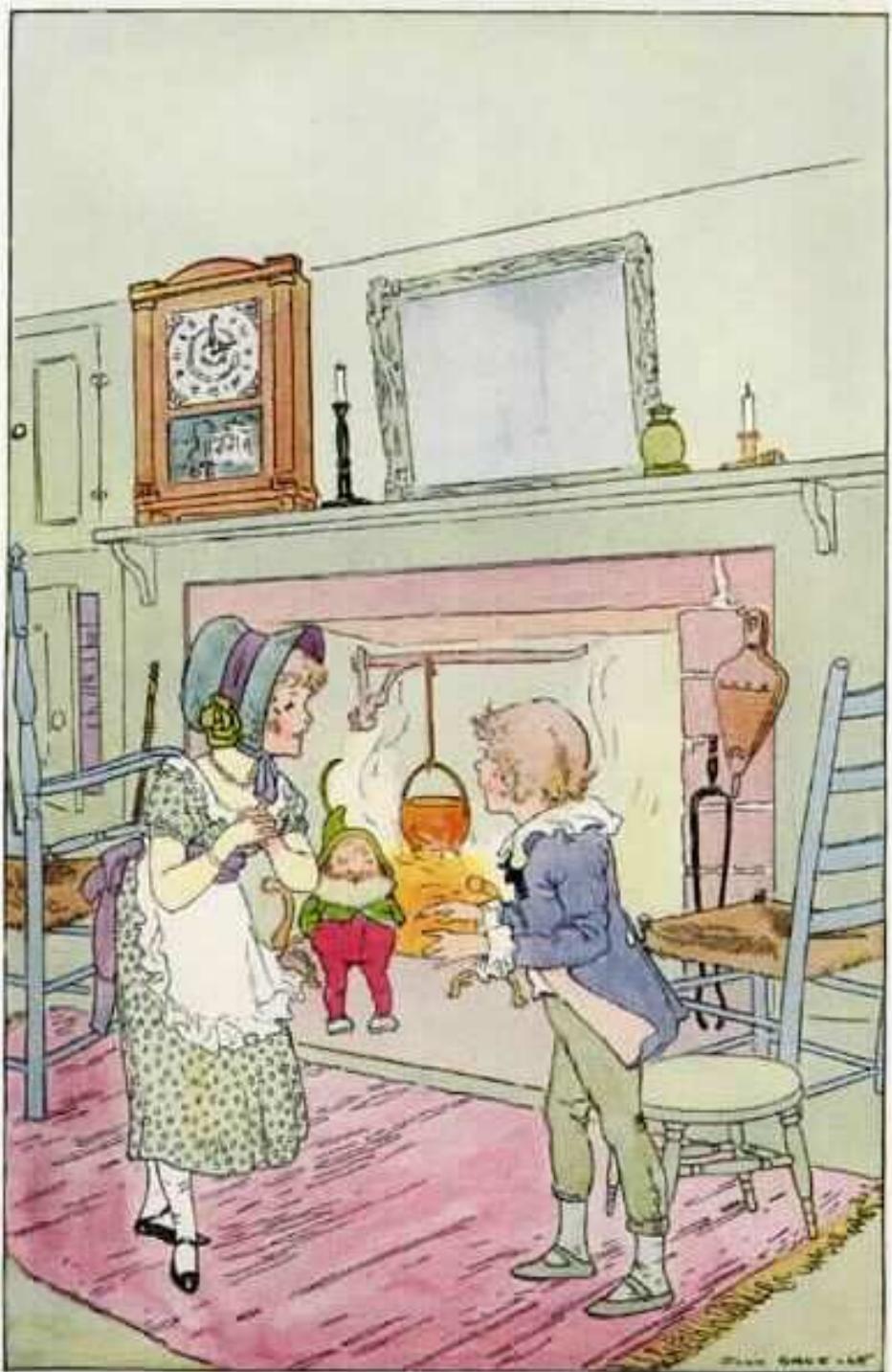
אותו חזק.

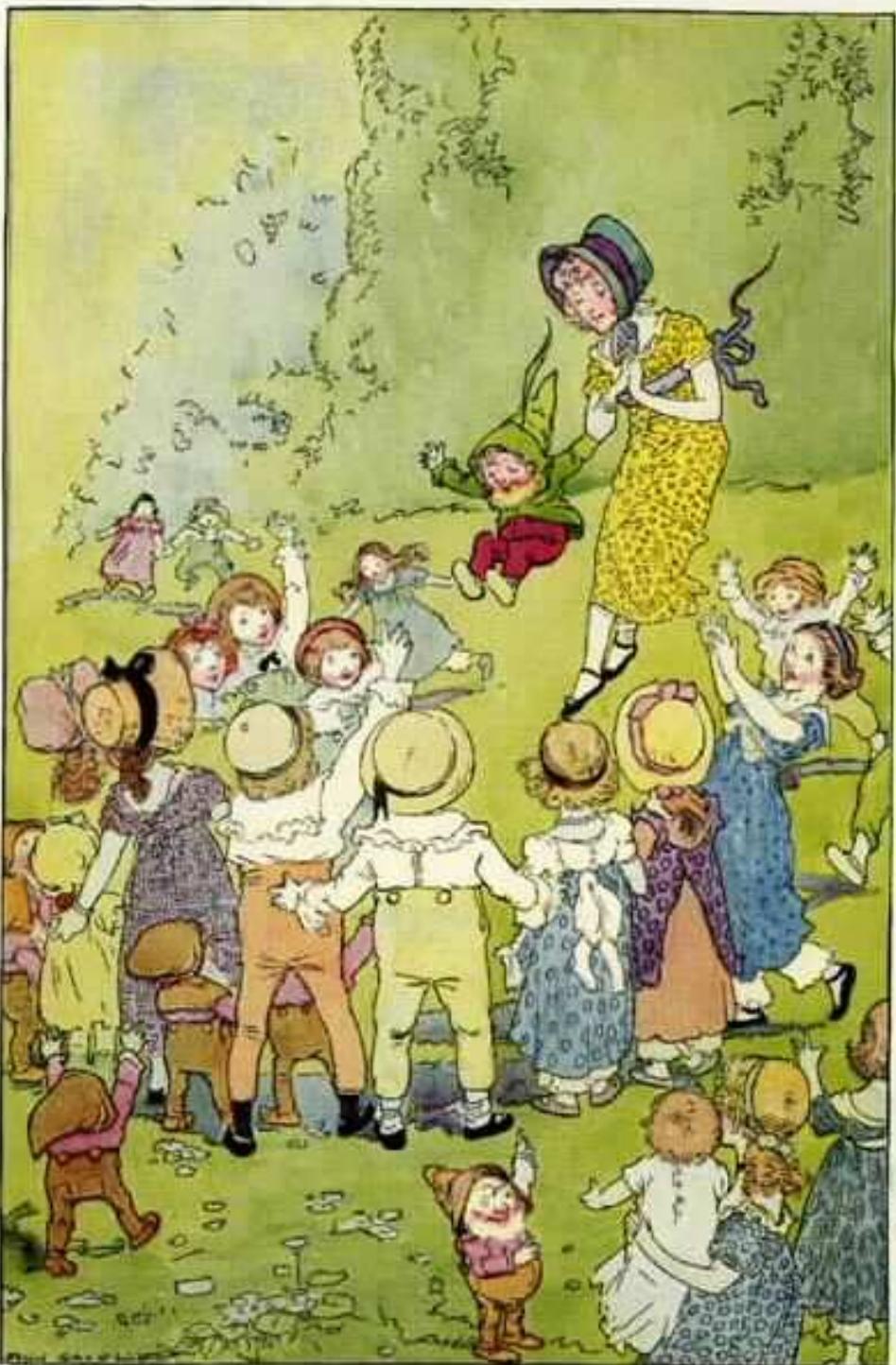
"נעשה לנו מסיבת תה" אמרה. "כן" הסכים הגמד "כמו שעשינו לפני שנים רבות", והוא פנה לדני כדי להסביר "כי סבתא הוקינס ואני היינו ידידים גדולים כשהיא הייתה עוד ילדה קטנה".

סבתא הוקינס ערכה שולחן ושלושתם התישבו. הגמד שرك שוב ואלחות קפצו מהמדפים, סידרו את עצםם לפניהם ומילאו בדבריו אוכל טובים מאוד. הם מאד נהנו מהמסיבה.

"מדוע לא ראיתי אותך כל כך הרבה זמן?" שאלת סבתא את הגמד.

"כי לא דאגת שלבר ישאר צעיר" ענה הגמד "שכחתי אותך כאשר גדلت ולא הייתה יותר ילדה. אלה ששוכחים את הדברים הטובים





שאותם הכירו בילדותם, נעים
זקנים בגוף ובנפש. אם את רוצה
באמת להישאר כפי שאתה" אמר
"אסור לך לשכח את ידי ילדותיך.
אם תרצה, אקח אותך לארץ
הילדות, שם תישאר תמיד כפי
שאת עכשו ותפגשי ידידים מלפני
שנתיים, כפי שאתה אז".
סבתא שמחה מאד כששמעה זאת,
ולכן נiskaה לדני ונפרדה ממנו.
הגמד הקטן לקח את ידה ושניהם
יצאו מהבית.

אבל דני סיפר לאמו את ההפתקה
והבטיח שתמיד יזכיר את מה
שהגמד אמר לסתה, על אף
שאפשר להישאר צעיר.

דני הביט אחריהם הרבה זמן,
וכשהם נעלמו ליד הנהר הלך
הביתה.
השכנים לא ידעו לאן הלכה סבתא.
הוקינו.